

**Legea
contenciosului administrativ
nr. 554/2004,
legislație conexă
și jurisprudență**

**Ediția a 2-a
2018**

**Ediție îngrijită de
dr. IULIANA RÎCIU
judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
ICCJ (2008-2017)**

**Universul Juridic
București
-2018-**

Cuvânt-înainte	5
LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV NR. 554/2004	7
LEGISLAȚIE CONEXĂ	
O.U.G. nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite	59
O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor	64
Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	66
Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	72
O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	90
INDEX	103
Actualizări terminologice	105

¹ Actele normative cuprinse în prezenta lucrare au fost actualizate la data de 4 ianuarie 2018.

LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV NR. 554/2004¹⁾

• **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI. Art. 52. Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.**

(1) *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.*
(2) *Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.*

Capitolul I Dispoziții generale

Art. 1. Subiectele de sesizare a instanței.²⁾ (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

(2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3)³⁾ Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea.

¹⁾ M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004.

Istoric:

- L. nr. 262/2007 pentru modif. și compl. L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 510 din 30 iulie 2007);
- D.C.C. nr. 797/2007 (M. Of. nr. 707 din 19 octombrie 2007; rectific.);
- L. nr. 97/2008 privind aprobarea O.U.G. nr. 100/2007 pentru modif. și compl. unor acte normative în domeniul justiției (M. Of. nr. 294 din 15 aprilie 2008);
- L. nr. 100/2008 pentru modif. alin. (1) al art. 9 din L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 375 din 16 mai 2008);
- L. nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor (M. Of. nr. 714 din 26 octombrie 2010);
- D.C.C. nr. 1609/2010 (M. Of. nr. 70 din 27 ianuarie 2011);
- D.C.C. nr. 302/2011 (M. Of. nr. 316 din 9 mai 2011);
- L. nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a L. nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012; în vigoare de la 15 februarie 2013);
- D.C.C. nr. 1039/2012 (M. Of. nr. 61 din 29 ianuarie 2013);
- L. nr. 138/2014 pentru modif. și compl. L. nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modif. și compl. unor acte normative conexe (M. Of. nr. 753 din 16 octombrie 2014);
- **D.C.C. nr. 898/2015** (M. Of. nr. 148 din 26 februarie 2016).

²⁾ Denumirea marginală a art. 1 este reprodușă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din L. nr. 262/2007.

³⁾ Alin. (3)-(9) ale art. 1 sunt reprodușe astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 din L. nr. 262/2007.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuțiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenței unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităților publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanța de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vătăma un interes legitim public, sesizează instanța de contencios administrativ competentă de la sediul autorității publice emitente.

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe ale Guvernului neconstituționale se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.

(9) La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

● **HP. Dec. ICCJ (Complet DCD) nr. 12/2015 (M. Of. nr. 773 din 16 octombrie 2015):** „În condițiile L. administrației publice locale nr. 215/2001, rep., cu modif. și compl. ult., și ale L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. și compl. ult., unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa executivă, respectiv primarul, nu are dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ hotărârile adoptate de autoritatea sa deliberativă, respectiv consiliul local sau, după caz, Consiliul General al Mun. Buc.”.

● **DISPOZIȚII CONEXE. D.L. nr. 118/1990 priv. acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 mar. 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, rep. (M. Of. nr. 631 din 23 septembrie 2009; cu modif. ult.):** „**Art. 10.** (...) (5) Împotriva deciziei [asupra cererilor pentru stabilirea drepturilor] persoana interesată poate face contestație potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. și compl. ult.”.

L. nr. 21/1991 a cetățeniei române, rep. (M. Of. nr. 576 din 13 august 2010; cu modif. ult.): „**Art. 19.** (...) (4) Ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Trib. Buc. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la SCAF a CA Buc. (...) **Art. 31.** (...) (6) Ordinul de respingere a cererii de renunțare la cetățenia română poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Trib. Buc. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la SCAF a CA Buc. (...) **Art. 32.** (...) (7) Ordinul poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului de la domiciliul sau, după caz, reședința solicitantului. Dacă solicitantul nu are domiciliul sau reședința în România, ordinul poate fi atacat, în același termen, la SCAAF a Trib. Buc. Hotărârea tribunalului este definitivă. (...) **Art. 37¹.** Litigiile privind actele administrative, emise sau adoptate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele prevăzute de art. 19 alin. (4), art. 31 alin. (6) și art. 32 alin. (7), precum și litigiile privind refuzul nejustificat al emiterii acestor acte sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Hotărârea pronunțată de tribunal poate fi atacată cu recurs la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel”.

L. nr. 50/1991 priv. autoriz. executării lucrărilor de construcții, rep. (M. Of. nr. 933 din 13 octombrie 2004; cu modif. ult.): „**Art. 12.** (1) Autorizațiile de construire sau de desființare, emise cu încălcarea prevederilor legale, pot fi anulate de către instanțele de contencios administrativ, potrivit legii.

Reș. Anularea autorizațiilor de construire sau de desființare poate fi cerută, în condițiile legii, și de către prefect, inclusiv la sesizarea expresă a organelor de control ale Inspectoratului de Stat în Construcții;”.

L. nr. 61/1993 priv. alocația de stat pt. copii, rep. (M. Of. nr. 767 din 14 noiembrie 2012; cu modif. ult.): „**Art. 9.** Contestațiile formulate împotriva modului de stabilire și de plată a alocației de stat pentru copii se soluționează potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...)”.

L. nr. 33/1994 priv. exproprierea pentru cauză de utilitate publică, rep. (M. Of. nr. 472 din 5 iulie 2011): „**Art. 20.** (1) În cazul în care și noile propuneri vor fi respinse, expropriatorul, precum și proprietarii sau celelalte persoane titulare de drepturi reale asupra imobilului propus spre expropriere pot contesta hotărârea comisiei, constituită potrivit art. 15, la Curtea de apel în raza căreia se află situat imobilul, în termen de 15 zile de la comunicare, potrivit prevederilor L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. și compl. ult. (2) Contestația este scutită de taxă și se soluționează de urgență și cu precădere”.

L. nr. 44/1994 priv. veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, rep. (M. Of. nr. 783 din 28 octombrie 2002; cu modif. ult.): „**Art. 20.** Contestațiile privind modul de stabilire a calității de veteran de război și de văduvă de război se soluționează conform Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 [în prezent, L. contenciosului administrativ nr. 554/2004]”.

O.G. nr. 68/1994 priv. protejarea patrimoniului cultural național (M. Of. nr. 247 din 31 august 1994; cu modif. ult.): „**Art. 19.** (...) (2) Proprietarii sau titularii de alte drepturi reale asupra monumentelor istorice sau bunurilor culturale mobile clasate pot contesta aceste măsuri în termen de 30 de zile de la primirea notificării din partea Direcției monumentelor istorice, respectiv a Direcției muzeelor și colecțiilor. (3) Contestațiile se soluționează în termen de 5 zile. Persoanele nemulțumite de soluția dată în rezolvarea contestației se pot adresa instanțelor judecătorești competente, potrivit L. contenciosului administrativ nr. 29/1990 [în prezent, L. contenciosului administrativ nr. 554/2004]”.

L. nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, rep. (M. Of. nr. 444 din 18 iunie 2014, cu modif. ult.): „**Art. 75.** (...) (5) Hotărârea Consiliului de disciplină poate fi atacată cu contestație la Consiliul Uniunii în termen de 15 zile de la comunicare. Împotriva hotărârii Consiliului Uniunii se poate formula contestație la secția de contencios administrativ a CA Buc., în termen de 15 zile de la comunicare”.

L. concurenței nr. 21/1996, rep. (M. Of. nr. 153 din 29 februarie 2016): „**Art. 27.** (...) (2) Reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la CA Buc., în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. și compl. ult. (...)”.

L. apelor nr. 107/1996 (M. Of. nr. 244 din 8 octombrie 1996; cu modif. ult.): „**Art. 60.** Avizele și autorizațiile de gospodărire a apelor, precum și refuzul de emitere a acestora pot fi contestate potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...)”.

L. nr. 111/1996 priv. desfășurarea în siguranță, reglem., autoriz. și controlul activităților nucleare, rep. (M. Of. nr. 552 din 27 iunie 2006; cu modif. ult.): „**Art. 54.** Orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu ca urmare a abuzurilor săvârșite de Comisie sau de alt organism prevăzut de prezenta lege poate face plângere, în termen de 30 de zile, la instanța de contencios administrativ”.

L. nr. 35/1997 priv. organiz. și funcț. instituției Avocatul Poporului, rep. (M. Of. nr. 277 din 15 aprilie 2014; cu modif. ult.): „**Art. 13.** (1) Avocatul Poporului are următoarele atribuții: (...) j) poate sesiza instanța de contencios administrativ, în condițiile legii contenciosului administrativ;”.

L. nr. 213/1998 priv. bunurile proprietate publică (M. Of. nr. 448 din 24 noiembrie 1998; cu modif. ult.): „**Art. 8.** (1) Trecerea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul public al acestora, potrivit art. 7 lit. e), se face, după caz, prin H.G., a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Mun. Buc. ori a consiliului local. (2) Hotărârea de trecere a bunurilor poate fi atacată, în condițiile legii, la instanța de contencios administrativ competentă în a cărei rază teritorială se află bunul. (...) **Art. 23.** Litigiile cu privire la delimitarea domeniului public al statului, județelor, comunelor, orașelor sau al municipiilor sunt de competența instanțelor de contencios administrativ”.

L. nr. 188/1999 priv. Statutul funcționarilor publici, rep. (M. Of. nr. 365 din 29 mai 2007; cu modif. ult.): „**Art. 22.** (...) (3) ANFP are legitimare procesuală activă și poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă cu privire la: a) actele prin care autoritățile sau instituțiile publice încălcă legislația referitoare la funcția publică și funcționarii publici, constatate ca urmare a activității proprii de control; b) refuzul autorităților și instituțiilor publice de a aplica prevederile legale în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici. (...) **Art. 80.** Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziției de sancționare. (...) **Art. 84.** Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează: a) pentru pagubele produse cu vinovăție patrimoniului autorității sau instituției publice în care funcționează; b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit; (...). **Art. 85.** (1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art. 84 lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c) a aceluiasi articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive. (2) Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ. (2¹) Ordinul sau dispoziția de imputare rămasă definitivă ca urmare a neintroducerii ori respingerii acțiunii la instanța de contencios administrativ constituie titlu executoriu. (...) **Art. 106.** (1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de L. contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modif. ult., precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public. (2) La solicitarea funcționarului public, instanța care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcția publică deținută. (...) **Art. 109.** Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe”.

O.G. nr. 2/2000 priv. organiz. activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară (M. Of. nr. 26 din 25 ianuarie 2000; cu modif. ult.): „**Art. 35.** (...) (5) Hotărârea ministrului justiției [privitoare la plângerea împotriva sancțiunii disciplinare aplicate expertului] poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii. (6) Hotărârea instanței este definitivă”.

O.G. nr. 26/2000 cu priv. la asociații și fundații (M. Of. nr. 39 din 31 ianuarie 2000; cu modif. ult.): „**Art. 44.** Litigiile referitoare la recunoașterea utilității publice a asociațiilor și fundațiilor se soluționează potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

O.U.G. nr. 94/2000 priv. retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, rep. (M. Of. nr. 797 din 1 septembrie 2005; cu modif. ult.): „**Art. 3.** (...) (7) Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit L. contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

O.G. nr. 66/2000 priv. organiz. și exercit. profesiei de consilier în proprietate industrială, rep. (M. Of. nr. 1019 din 21 decembrie 2006): „**Art. 34.** (1) Împotriva hotărârii comisiei de disciplină a Camerei prin care s-a aplicat o sancțiune prevăzută la art. 31 lit. c) și d) se poate formula contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii. (2) Competența de judecată aparține instanței de contencios administrativ. Procedura prealabilă nu este obligatorie. (...)”.

L. nr. 182/2000 priv. protejarea patrimoniului cultural național mobil, rep. (M. Of. nr. 259 din 9 aprilie 2014; cu modif. ult.): „**Art. 21.** (1) Ordinul de clasare, de declarare sau de trecere dintr-o categorie în alta a patrimoniului cultural național a unui bun cultural mobil poate fi contestat de proprietarul sau de titularul dreptului de administrare la Ministerul Culturii și Identității Naționale,

în termen de 30 de zile de la comunicare. (2) Ministerul Culturii și Identității Naționale este obligat să soluționeze contestația în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia. (3) În cazul în care proprietarul sau titularul dreptului de administrare este nemulțumit de răspunsul la contestația adresată Ministerului Culturii și Identității Naționale, el se poate adresa, în condițiile L. contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...), instanțelor judecătorești competente”.

L. nr. 184/2001 priv. organiz. și exercit. profesiei de arhitect, rep. (M. Of. nr. 470 din 26 iunie 2014; cu modif. ult.): „**Art. 39.** (...) (6) Împotriva hotărârii Comisiei naționale de disciplină, prin care s-a aplicat o sancțiune disciplinară prevăzută la alin. (2), se poate formula contestație la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii”.

L. administrației publice locale nr. 215/2001, rep. (M. Of. nr. 123 din 20 februarie 2007; cu modif. ult.): „**Art. 46.** (1) Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 57 alin. (4)¹ și art. 101 alin. (3)¹. (2) Hotărârile adoptate de consiliul local cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt nule de drept. Nulitatea se constată de către instanța de contencios administrativ. Acțiunea poate fi introdusă de orice persoană interesată. (...) **Art. 69.** (1) Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război, calamitate naturală, dezastru sau sinistru deosebit de grav. (2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului așezilor locale, precum și în următoarele situații: a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic; b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv. (3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului. (4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare. (5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă”.

O.G. nr. 41/2003 priv. dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice (M. Of. nr. 68 din 2 februarie 2003; cu modif. ult.): „**Art. 21.** În cazul admiterii unei cereri de schimbare a numelui pe cale administrativă, persoana căreia i-a fost vătămât un drept sau un interes legitim recunoscut de lege poate solicita, pe cale judecătorească, în condițiile L. nr. 29/1990 (...) [în prezent, L. contenciosului administrativ nr. 554/2004], anularea dispoziției de schimbare a numelui. Acțiunea în justiție poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de schimbarea numelui și numai dacă persoana care o depune face dovada că, din motive obiective, neimputabile ei, nu a putut formula opoziția prevăzută la art. 11”.

L. nr. 317/2004 priv. CSM, rep. (M. Of. nr. 628 din 1 septembrie 2012; cu modif. ult.): „**Art. 29.** (...) (5) Hotărârile plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor se redactează în cel mult 20 de zile și se comunică de îndată. (...) (7) Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la SCAF a ICCJ. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători. (...) **Art. 47.** (1) În cazul în care sesizarea s-a făcut potrivit art. 45 alin. (2) [în cazul în care Inspecția Judiciară este titulară a acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de CSM, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori], inspectorul judiciar poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată: a) admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a CSM; b) clasarea sesizării, în cazul în care aceasta nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, precum și în cazul prevăzut la art. 45 alin. (4) lit. b) [Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare: (...) b) sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare, dacă Inspecția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (2)]; rezoluția de clasare